

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru afaceri constituționale

2012/2223(INI)

10.10.2012

AVIZ

al Comisiei pentru afaceri constituționale

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la clauzele UE de apărare reciprocă și de solidaritate: dimensiuni
politice și operaționale
(2012/2223(INI))

Raportor pentru aviz (*): Andrew Duff

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de
procedură

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru afaceri constituționale recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. Referire

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

- având în vedere decizia de a dizolva Adunarea UEO;

2. Referirea 6 a (nouă)

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

- având în vedere articolele 4 și 5 din Tratatul Atlanticului de Nord,

3. Considerentul B a (nou)

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

Ba. întrucât securitatea și combaterea terorismului internațional sunt considerate priorități ale UE; întrucât este necesar ca toate statele membre să-și concerteze reacțiile și să adopte o strategie comună;

4. Considerentul C a (nou)

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

Ca. întrucât obiectivele de securitate actuale includ un număr foarte mare de riscuri complexe și în schimbare, precum terorismul internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă (ADM), statele în curs de destrămare, conflictele stagnate și interminabile, criminalitatea organizată, amenințările cibernetice, penuria de surse de energie, degradarea mediului și riscurile conexe la adresa securității, dezastrele naturale sau

provocate de om, pandemiile și altele similare;

5. Considerentul C b (nou)

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

Cb. întrucât UE recunoaște o ordine internațională întemeiată pe un multilateralism eficace, pe baza dreptului internațional; întrucât, în acest mod, se materializează convingerea cetățenilor europeni că nicio națiune nu poate face față doar prin mijloace proprii la noile amenințări;

6. Punctul 1

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

1. îndeamnă statele membre, Comisia și Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant să folosească integral potențialul tuturor dispozițiilor în domeniu ale tratatului și, în special, clauza de apărare reciprocă și clauza de solidaritate, pentru a ***oferi europenilor o solidă poliță de asigurare împotriva riscurilor grave de securitate, bazate pe*** o folosire eficientă a resurselor și ***pe*** o repartitie a sarcinilor și o împărțire a costurilor echitabile;

1. îndeamnă statele membre, Comisia și Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant să folosească integral potențialul tuturor dispozițiilor în domeniu ale tratatului și, în special, clauza de apărare reciprocă și clauza de solidaritate, pentru a ***asigura securitatea indivizibilă a tuturor statelor membre și a garanta că toți cetățenii europeni au aceleași garanții în materie de securitate și un nivel egal de protecție împotriva amenințărilor atât tradiționale, cât și neconvenționale, ținând seama de faptul că sunt necesare*** o folosire eficientă a resurselor și o repartitie a sarcinilor și o împărțire a costurilor echitabile;

7. Punctul 2 b (nou)

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

2b. deși reafirmă că protecția integrității teritoriale și a cetățenilor rămâne în centrul politicii de apărare, îndeamnă Consiliul să urmeze abordarea NATO, care ia în considerare circumstanțele inevitabile în care se impune prevenirea amenințărilor externe pentru a promova

interesele de securitate ale aliaților săi și în care este necesară proiecția forței;

8. Punctul 4

Propunerea de rezoluție

4. subliniază că există o gamă largă de instrumente aflate la dispoziția Uniunii și a statelor membre *pentru a face față unor evenimente excepționale, într-un spirit de solidaritate, cum ar fi Mecanismul de protecție civilă, Fondul de solidaritate, precum și posibilitatea de a acorda sprijin economic și financiar, în caz de dificultăți grave, după cum prevede articolul 122 din TFUE*; reamintește, de asemenea, angajamentul de a dezvolta o solidaritate politică reciprocă în domeniul politicii externe și de securitate, în conformitate cu articolul 24 din TUE; subliniază că scopul clauzei de apărare reciprocă și al clauzei de solidaritate nu este înlocuirea vreunuia dintre aceste instrumente, ci completarea lor în caz de amenințări sau pagube extraordinare, mai ales atunci când răspunsul necesită o coordonare politică la nivel înalt și implicarea forțelor armate;

Amendamentul

4. subliniază *necesitatea ca UE să continue să dezvolte o abordare cuprinzătoare pentru a aborda amenințările și provocările mondiale pe baza gamei largi* de instrumente aflate la dispoziția ei și a statelor membre, *inclusiv, în ultimă instanță, prin mijloace militare*; reamintește, de asemenea, angajamentul de a dezvolta o solidaritate politică reciprocă în domeniul politicii externe și de securitate, în conformitate cu articolul 24 din TUE; subliniază că scopul clauzei de apărare reciprocă și al clauzei de solidaritate nu este înlocuirea vreunuia dintre aceste instrumente, ci completarea lor în caz de amenințări sau pagube extraordinare, mai ales atunci când răspunsul necesită o coordonare politică la nivel înalt și implicarea forțelor armate;

9. Punctul 6

Propunerea de rezoluție

6. reamintește statelor membre obligația lor clară de a furniza ajutor și asistență prin toate mijloacele de care dispun, în cazul în care un stat membru este victima unei agresiuni armate pe teritoriul său; *subliniază faptul că, deși o agresiune de mari proporții împotriva unui stat membru pare improbabilă în viitorul previzibil, atât apărării teritoriale tradiționale, cât și apărării împotriva noilor amenințări trebuie să li se acorde atenția necesară*; reamintește, de asemenea, *faptul că, pentru țările UE care sunt membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, tratatul*

Amendamentul

6. le reamintește statelor membre obligația clară *în temeiul articolului 42 alineatul (7) din TUE* de a furniza ajutor și asistență prin toate mijloacele de care dispun, în cazul în care un stat membru este victima unei agresiuni armate pe teritoriul său; *reamintește că marea majoritate a statelor UE sunt membre NATO și că, în consecință, politica de securitate și apărare a Uniunii trebuie să fie în concordanță cu angajamentele asumate în cadrul NATO și să respecte totodată autonomia UE; ia act de caracterul specific al politicilor de securitate și apărare ale statelor UE care nu sunt*

prevede că, NATO rămâne temelia apărării lor colective și forul pentru implementarea acesteia, precum și faptul că angajamentele și cooperarea în domeniul apărării reciproce trebuie să fie în concordanță cu angajamentele asumate în cadrul NATO

membre NATO dar observă, în același timp, că clauza de asistență reciprocă a UE nu ar trebui activată în nicio situație fără a se consulta NATO și fără a încerca să se obțină angajamentul acestei organizații;

10. Punctul 7

Propunerea de rezoluție

7. subliniază, totodată, necesitatea ***la fel de importantă a*** pregătirii pentru situații care implică statele membre ale UE care nu fac parte din NATO sau teritorii ale statelor membre ale UE din afara zonei nord-atlantice, care nu intră, astfel, sub incidența Tratatului de la Washington, sau pentru situații în care nu s-a ajuns la vreun acord privind o acțiune colectivă în cadrul NATO;

Amendamentul

7. subliniază totodată, ***acordându-i o importanță egală***, necesitatea pregătirii pentru situații care implică statele membre ale UE care nu fac parte din NATO sau teritorii ale statelor membre ale UE din afara zonei nord-atlantice, care nu intră, astfel, sub incidența Tratatului de la Washington, sau pentru situații în care nu s-a ajuns la vreun acord privind o acțiune colectivă în cadrul NATO ***și în ceea ce privește utilizarea capacităților sale, astfel cum este prevăzut în acordul Berlin Plus;***

11. Punctul 9

Propunerea de rezoluție

9. subliniază importanța acțiunilor de descurajare și, prin urmare, necesitatea ca țările europene să posede capacități militare credibile; încurajează statele membre să-și intensifice eforturile de colaborare în dezvoltare a capacităților militare, în special prin intermediul inițiativelor complementare ale UE și NATO de „punere și utilizare în comun” și de „apărare inteligentă”, care reprezintă o modalitate extrem de importantă pentru perioadele în care se operează restrângeri ale bugetelor alocate apărării;

Amendamentul

9. subliniază importanța acțiunilor de descurajare și, prin urmare, necesitatea ca țările europene să posede capacități militare credibile; încurajează statele membre să-și intensifice eforturile de colaborare în dezvoltare a capacităților militare, în special prin intermediul inițiativelor complementare ale UE și NATO de „punere și utilizare în comun” și de „apărare inteligentă”, care reprezintă o modalitate extrem de importantă pentru perioadele în care se operează restrângeri ale bugetelor alocate apărării; ***își reiterează, în acest context, apelul ca lucrările Agenției Europene de Apărare să fie respectate și valorificate pe deplin de ministerele de apărare naționale;***

încurajează, în plus, statele membre și SEAE să continue dezbaterea vizând instituirea cooperării structurate permanente prevăzută în Tratatul de la Lisabona;

12. Punctul 9 a (nou)

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

9a. consideră că, pentru a-și consolida cooperarea, atât NATO, cât și Uniunea Europeană ar trebui să se concentreze pe consolidarea capacităților lor de bază, pe îmbunătățirea interoperabilității și pe coordonarea doctrinelor, a planificărilor, a tehnologiilor, a echipamentelor și a metodelor lor de instruire;

13. Punctul 10

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

10. își reiterează apelul în favoarea armonizării sistematice a cerințelor militare, a planificării apărării și a procesului de achiziții la nivelul UE, care să corespundă cu nivelul de ambiție al UE și să se coordoneze cu procesul de planificare a apărării al NATO; luând în considerare nivelul crescut al garanțiilor de securitate oferite de clauza de apărare reciprocă, încurajează statele membre să ia în considerare cooperarea multinațională în domeniul dezvoltării capacităților și, dacă este cazul, specializarea, ca principii de bază ale planificării apărării;

10. își reiterează apelul în favoarea armonizării sistematice a cerințelor militare, a planificării apărării și a procesului de achiziții la nivelul UE, care să corespundă cu nivelul de ambiție al UE și să se coordoneze cu procesul de planificare a apărării al NATO; luând în considerare nivelul înalt al garanțiilor de securitate oferite de clauza de apărare reciprocă, încurajează statele membre să ia în considerare cooperarea multinațională în domeniul dezvoltării capacităților și, dacă este cazul, specializarea **geografică și a funcțiilor**, ca principii de bază ale planificării apărării

14. Punctul 15

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

15. subliniază necesitatea de **a preveni orice** caz de „hazard moral” în care unele state membre să fie tentate să se bazeze

15. subliniază necesitatea **ca statele membre să investească în propriile capacități de securitate și de răspuns în**

excesiv pe solidaritatea altora **și să subinvestească în propriile capacități de securitate sau de răspuns în caz de dezastru**; subliniază responsabilitatea fundamentală a statelor membre de a asigura protecția civilă și securitatea pe propriul lor *teritoriul*

caz de **dezastre, și nu** să se bazeze excesiv pe solidaritatea altora; subliniază responsabilitatea fundamentală a statelor membre de a asigura protecția civilă și securitatea pe propriul lor *teritoriul*;

15. Punctul 16

Propunerea de rezoluție

16. consideră că clauza de solidaritate ar trebui să fie invocată în situații care depășesc capacitățile statului membru afectat sau care necesită un răspuns multisectorial ce implică mai mulți actori; subliniază că solidaritatea presupune și obligația de a investi în capacități naționale adecvate;

Amendamentul

16. consideră că clauza de solidaritate ar trebui să fie invocată în situații care depășesc capacitățile statului membru afectat sau care necesită un răspuns multisectorial ce implică mai mulți actori; subliniază că solidaritatea presupune și obligația de a investi în capacități naționale **și europene** adecvate;

16. Punctul 32

[se mută punctul 32 și se introduce după punctul 27]

17. Punctul 33

Propunerea de rezoluție

33. invită statele membre să facă schimb de bune practici cu privire la modalitățile de simplificare a procedurilor naționale de coordonare a crizelor și la interacțiunea *centrelor* naționale de coordonare a crizelor *la nivelul UE*;

Amendamentul

33. invită statele membre să **își dezvolte capacitățile de acordare și primire de asistență, precum și să** facă schimb de bune practici cu privire la modalitățile de simplificare a procedurilor naționale de coordonare a crizelor și la interacțiunea *cu UE a propriilor centre* naționale de coordonare; **apreciază că ar trebui să se aibă în vedere, de asemenea, planificarea și efectuarea de exerciții de răspuns în situații de criză adecvate și la scară europeană, cu implicarea structurilor naționale de reacție la situații de criză și a structurilor UE corespunzătoare;**

18. Punctul 33 a (nou)

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

33a. consideră că este esențial să se stabilească legăturile procedurale și organizatorice necesare între serviciile competente ale statelor membre, pentru a asigura buna funcționare a clauzei de solidaritate după activarea sa;

19. Punctul 35

Propunerea de rezoluție

Amendamentul

35. reamintește faptul că clauza de solidaritate impune o evaluare regulată din partea Consiliului European a amenințărilor cu care se confruntă Uniunea; consideră că astfel de evaluări trebuie să fie efectuate cel puțin la două niveluri separate: în cadrul Consiliului European, pe o perioadă mai mare, într-un proces care ar trebui să alimenteze și gândirea strategică ce se va reflecta în actualizările viitoare ale Strategiei europene de securitate și ale Strategiei de securitate internă, precum și prin elaborarea mai frecventă de prezentări cuprinzătoare ale amenințărilor actuale;

35. reamintește faptul că clauza de solidaritate impune din partea Consiliului European o evaluare regulată a amenințărilor cu care se confruntă Uniunea ***și coordonarea acestui exercițiu cu partenerii NATO***; consideră că astfel de evaluări trebuie să fie efectuate cel puțin la două niveluri separate: în cadrul Consiliului European, pe o perioadă mai mare, într-un proces care ar trebui să alimenteze și gândirea strategică ce se va reflecta în actualizările viitoare ale Strategiei europene de securitate și ale Strategiei de securitate internă, precum și prin elaborarea mai frecventă de prezentări cuprinzătoare ale amenințărilor actuale;

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	9.10.2012
Rezultatul votului final	+: 14 -: 9 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Manfred Weber, Luis Yáñez-Barnuevo García
Membri supleanți prezenți la votul final	Zuzana Brzobohatá, Andrea Češková, Marietta Giannakou, Anneli Jäätteenmäki, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin